

תלמודו בידו

דף יט עמוד א

א] ימים האסורים בהספד ותענית, האם הימים שלפניהם או אחריהם מותרים ?

ב] מתי קבעו את ג' בתשרי כיום טוב, ומדוע ?

ג] כלי טמא שנקבו כדי לטהרו מטומאתו וחזר ותיקנו, האם הכלי חוזר לטומאה הישנה ?

ד] לענין מה נחלקו תנאים בכלי זכוכית שניקבו והטיף עופרת לתוך הנקב ?

א] הכתובים במגילת תענית: אסורים. שהואיל והם ימים טובים מדרבנן, צריכים חיזוק לאסור בתענית לפניהם ולאחריהם, כדי שלא יתענו ביום טוב עצמו.

מועד של תורה (שבת, יום טוב וראש חודש): מותרים, שאין דברי תורה צריכים חיזוק. וכן מועד מדברי קבלה (נביאים), כגון צום גדליה, אינו צריך חיזוק.

ב] בזמן המקדש קבעוהו יום טוב, על שביטלו הזכרת שם שמים מהשטרות, ובטל החשש ששטרות פרועים יזרקו לאשפה.

ואף שהוא כבר יום טוב מחמת "צום גדליה", שבזמן המקדש הוא לששון ולשמחה. מועילה קביעות זו כדי לאסור גם את היום שלפניו.

ג] מתכת: גזרו חכמים שחוזר לטומאה הישנה, אף שלא נגע שוב בטומאה. זכוכית: אינו חוזר לטומאה הישנה, הואיל וכל טומאתו מדרבנן ולא גזרו על כך.

ד] 1. כלי זכוכית טמא שניקב ונטהר מטומאתו, וסתם את הנקב בעופרת: לר' מאיר, חזרה טומאה הישנה. כי העופרת מעמידה את הכלי, ונידון ככלי מתכת. לחכמים, לא חזרה טומאה הישנה. כיון שעיקר הכלי זכוכית, ונידון ככלי זכוכית.

2. כלי זכוכית טהור שניקב וסתמו בעופרת: לר' מאיר, דינו ככלי מתכת ומקבל טומאה מן התורה. לחכמים, דינו ככלי זכוכית ומקבל טומאה רק מדרבנן.